

**Odwołanie wniesione w dniu 8 kwietnia 2022 r. przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.
A. od wyroku Sądu z dnia 2 lutego 2022 r. w sprawie T-616/18, Polskie Górnictwo Naftowe
i Gazownictwo / Komisja**

(Sprawa C-255/22 P)

(2022/C 266/16)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Przedstawiciele: K. Karasiewicz, radca prawny, T. Kaźmierczak, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Litewska, Rzeczpospolita Polska, Gazprom PJSC, Gazprom export LLC, Overgas Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku w całości;
- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej w całości;
- Ewentualnie – przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości;
- Obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) naruszenie prawa w związku z naruszeniami art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾ (dalej jako „rozporządzenie 1/2003”) poprzez:
 - a) jego błędną wykładnię w związku z pkt 127 Zawiadomienia w sprawie najlepszych praktyk w zakresie prowadzenia postępowań w związku z art. 101 i 102 TFUE, co doprowadziło do błędnego przyjęcia przez Sąd, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie adekwatności zobowiązań;
 - b) szereg oczywistych przeinaczeń okoliczności faktycznych, które doprowadziły do nieprawidłowego zastosowania art. 9 rozporządzenia 1/2003 przez Sąd i w konsekwencji tego naruszenia do błędnego uznania, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie adekwatności Zobowiązań;
 - c) nieuwzględnienie przez Sąd, że w ramach dozwolonej prawnie swobody w zakresie oceny złożonych kwestii ekonomicznych i technicznych Komisja miała obowiązek działać z poszanowaniem i uwzględniać przepisy TFUE oraz podstawowe zasady porządku prawnego UE, gdyż jej działanie nie może być sprzeczne z przepisami TFUE oraz podstawowymi zasadami porządku prawnego UE, jak też prowadzić do rezultatu, który byłby sprzeczny z tymi przepisami zasadami.
- 2) naruszenie prawa polegające na naruszeniu art. 194 TFUE poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji błędne niezastosowanie przez Sąd, co skutkowało pozbawieniem art. 9 rozporządzenia 1/2003 oraz 194 TFUE *effet utile*;
- 3) naruszenie prawa polegające na naruszeniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1/2003 poprzez błędną wykładnię pojęcia „oczywisty błąd w ocenie” przez Sąd przy ocenie sposobu przeprowadzenia przez Komisję oceny złożonych kwestii ekonomicznych i technicznych w ramach badania adekwatności zobowiązań, co doprowadziło do błędnego przyjęcia przez Sąd, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie adekwatności zobowiązań;

- 4) naruszenie prawa polegające na naruszeniu art. 9 ust. 2 rozporządzenia 1/2003 poprzez jego błędną wykładnię w związku ze:
- a) wskazaniem przez Sąd jako podstawy wznowienia postępowania naruszenia zobowiązania o treści niewynikającej z treści jej sentencji, tj. prawnie wiążącej części decyzji w sprawie AT.39816 – Dostawy gazu na rynki wyższego szczebla w Europie Środkowo-Wschodniej;
 - b) wskazywaniem przez Sąd na okoliczności, które nie stanowiły podstawy wydanej ww. decyzji i nie były związane z jej przedmiotem, jako podstawy wznowienia postępowania, co doprowadziło Sąd do błędnego przyjęcia, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie adekwatności zobowiązań; przy czym PGNiG podnosi, że zarówno wszystkie powyższe naruszenia łącznie, jak i każde z nich samodzielnie, miały decydujący wpływ na treść wyroku, a zatem każde ze wskazanych naruszeń samodzielnie powinno skutkować uchYLENIEM wyroku.

(¹) Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 14 kwietnia 2022 r. – CD/Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Sprawa C-257/22)

(2022/C 266/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CD

Strona pozwana: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 5 in fine dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE (¹) z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 2, art. 4 i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby przy dokonywaniu oceny, czy decyzja o zobowiązaniu do powrotu zgodnie z art. 6 dyrektywy 2008/115/WE nie spowoduje naruszenia zasady non-refoulement, zastosować pojęcie bezpiecznego kraju pochodzenia zgodnie z art. 36 i 37 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE (²) z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w połączeniu z zawężoną definicją zasady non-refoulement, obejmującą wyłącznie zakaz niewłaściwego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

(¹) Dz.U. 2008, L 348, s. 98.

(²) Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Ravenna (Włochy) w dniu 22 kwietnia 2022 r. – G.D., A.R., C.M./Ministero dell'Istruzione, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-270/22)

(2022/C 266/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Ravenna